

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΦΙΛΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΛΕΤΣΙΟΣ

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ
ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

17
—
1923

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ★ BAS. N. GRÉGORIADÈS

E.Y.D.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΚΗ ΕΠΙΒΑΘΜΗΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΝΕΟΛΑΗΗΚΗΣ
ΠΩΣ ΗΛΘΑΝ ΕΙΣ ΘΕΟΓΝΩΣΙΑΝ
ΔΙΗΓΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΒΗΡΩΝ

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ΡΚΣτ' κατάλοιπον περιέχει δύο ἀντίγραφα ἐκ τοῦ ὥπ' ἀριθ. 10073 κώδικος τοῦ Λονδίνου¹. Τὸ πρῶτον τούτων ἀρχεται ὡς ἔξι:

*Λον. Cod. 10,073 τε' αἰῶνος ἐπὶ γάρτου περιέχων διαφόρους ἀδγούς καὶ μαρτύρια ἄγρων.

φύλλ. 298 ς

Μηνὶ ὁκτωβρίῳ καὶ διήγγοις περὶ τῶν Ἰβηρῶν πῶς ἤλθαν εἰς θεογνωσίαν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ ἐν ἀγίοις μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου γυνῇ τις αἰγυμάλωτος ἀπαγχθεῖσα εἰς τοὺς Ἰβηρας . . . .

Τὸ δὲ δεύτερον ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδικος φύλλ. 306ι ς

Μηνὶ Νοεμβρίῳ εἰς ε'

Βασιλέως Λέοντος τοῦ μεγάλου

Τῷ δικταχαιιδεκάτῳ ἔτει τῆς τοῦ μεγάλου Λέοντος βασιλείας πέμπτη τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς περὶ τὰς μεσημερινὰς ὥρας . . . .

Περὶ τοῦ δεύτερου τῶν ἔργων τούτων ἐγένετο ἡδη λόγοσέν τῷ ΙΣτ' τόμ. τοῦ Χ. Βιλ. τεύχει Α' σ. 22ε. ἐνθα περιγράφεται τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ΡΚΑ κατάλοιπον τοῦ Λάμπρου. ἐν τῷ διποίῳ περιέχεται τὸ αὐτό κείμενόν ἔχ τοῦ αὐτοῦ κώδικος 10073 φύλ. 306ι—3066 ὥπο τὴν ἐπιγραφὴν «Ἡ ἐν ἔται 725 μ. Χ. ἐχρηξίς τοῦ ἐν Θήρᾳ ἡραὶστείου». Εἶναι ϕανερόν ὅτι τὸ πρωτόγραφον εἶναι τὸ ἐν τῷ ἡμετέρῳ καταλοίπῳ ΡΚΣτ' εξ οὗ

1 Ἡ ἀντιγραφὴ ἔχει γενει ὑπὸ τοῦ Ιβίου Δάμπρου, δοτις ἐν τῷ περιθωρίῳ ἔχει σημειώσει τὰς διαφόρους ἐσφαλμένας γραφής τοῦ κώδικος καὶ ἐν τῷ κειμένῳ τός ὑπάντοι γενομένας διορθώσεις.

ζντεγράφει τὸ κείμενον ἔπειτα προστεθείσης τῇ; ἐπιγραφῆς «Ἡ ἐν ἑτεῖ 725 μ.Χ. ἐκρήτις τοῦ ἐν Θήρᾳ ἡρωιστείου». «Ἐνθι
ἀνωτέρῳ ὑπεδειγμῇ δὲ τὸ κείμενον τοῦτο δὲν εἶναι ἀνέκδοτον
καὶ ὅτι ὁ Λέων ὁ πύργος δὲν εἶναι ὁ Λέων ὁ Ἰσχυρός ἀλλὰ ὁ
Λέων ὁ Θρᾷξ. Οὕτως ἔχόντων τῶν πραγμάτων εἶναι περιττὴ
ἡ ἔκδοσις τοῦ κειμένου τούτου.

Περὶ δὲ τοῦ πρώτου παρατηρῶ τὰ ἀκόλουθα·

Ἐν τέλει τοῦ κειμένου ἔχει σημειώσει ὁ Λάζαρος διὰ μο-
λυζόδος «Πρᾶλ. Σωκράτους ἐκκλ. Ἰστορ. I, 20 Σωζομ. II, 70». «Ἐθεώρει λοιπόν τὸ κείμενον ἀνέκδοτον καὶ παρέπεμπε εἰς τὸν
Σωκράτη καὶ Σωζόμενον. Τὸ κείμενον δύμας τοῦτο εἶναι ἔκδε-
δομένον, εὑρίσκεται δὲ καὶ ἐν τοῖς Μηναίοις (πρᾶλ. 27 Ὁκτω-
βρίου), εἰς ἀπλουστέραν δὲ γλωσσαν εἰς τὸν Συναξαριστὴν τοῦ
Νικοδήμου Ἀγιορείτου.

Κ. Ι. Δ.